

Изминаха много дни. Овчарчето продължаваше да посещава пещерата. Веднажъ то бѣ изненадано. До пещерата забеляза единъ страненъ керванъ. Камили се бѣха разположили тамъ и черни прислужници въ странно облѣкло внасяха въ пещерата скъпоценни сждове и пѣстри платове. Нѣмаше съмнение, че сждошли знатни пѣтници. Но какво търсѣха тѣ тукъ, при неговитѣ бедни приятели въ кошарата? Овчарчето не смѣеше да пристѣпи по-близо. Но понеже чужденцитѣ влизаха и излизаха смирено и тихо, обхвана го голѣмо любопитство да види дали не е сторено нѣщо лошо на неговото обично детенце. И овчарчето приближи до пещерата. Презъ една цепнатинка на скалата то можа да види що става вжтре... Предъ яслата, въ която лежеше светото дете, бѣха колѣничили трима чужденци съ благородни лица. Тѣ

най-после бѣха намѣрили Спасителя на свѣта и молѣха Майката Божия да приеме скъпите дарове. Сега овчарчето се окуражи и дойде предъ входа на пещерата. Мария забеляза малкия си гостъ и му кимна приятелски да влѣзе. То изсвири на кавала най-хубавата си пѣсень. Тримата мждреци го наградиха съ много подарѣци. Когато излѣзе отъ пещерата, забеляза, че на небето, точно надъ кошарата, свѣтѣше чудна звезда.

Когато тримата мждреци си отпѣтуваха, една нощъ свети Иосифъ получи Божия заповѣдъ да вземе детето и майка му и да бѣга въ Египетъ. На другия день пещерата край Витлеемъ бѣше вече праздна.

А привечерь едно самотно овчарче седѣше предъ пещерата и горчиво плачеше...

Превелъ отъ нѣмски

К. Цицелковъ, студентъ

